

بیستم صفر؛ اربعین حسینی + متن کامل زیارت

بیستم ماه صفر، اربعین امام حسین (ع) است، 40 روز از واقعه عاشورا می‌گذرد

به گزارش آران نیوز: بیستم ماه صفر، اربعین امام حسین (ع) است، 40 روز از واقعه عاشورا می‌گذرد و ائمه علیهم‌السلام برای از یادرفتن قیام خونین کربلا این روز را بزرگ شمرده و از اولین زائر حسینی یعنی جابر بن عبدالله انصاری-که در اولین اربعین خود را به قبر شهدای کربلا رساند- تجلیل کردند.

به گزارش جماران، گرامیداشت اربعین، تعظیم شعایر دینی و رمز پویایی همیشگی نهضت پربار حسینی و اعلام پایبندی به مکتب سرخ عاشورا است. بنابر نقل جمعی از بزرگان مانند شیخ مفید، شیخ طوسی و کفعمی، جابر بن عبدالله انصاری در این روز برای زیارت امام حسین(علیه السلام) به کربلا آمد و همین روز، روزی است که اهل بیت امام حسین(علیه السلام) طبق روایتی از شام به مدینه آمدند.

ولی در ارتباط با آمدن اهل بیت حسینی(علیه السلام) در روز اربعین به کربلا میان مؤرخان گفت‌وگوست، مرحوم حاج شیخ عباس قمی در «منتهی الآمال» از سید بن طاووس نقل می‌کند که اهل بیت حرم حسینی(علیه السلام) در مسیر بازگشت به مدینه، نخست به کربلا آمدند و زمانی به آنجا رسیدند که جابر بن عبدالله انصاری و گروهی از بنی هاشم به زیارت امام حسین و یارانش آمده بودند (و با توجه به اینکه جابر در بیستم صفر به کربلا آمد، بنابراین اهل بیت نیز ورودشان به کربلا همان روز بود).

اما مرحوم حاج شیخ عباس قمی با توجه به نقل دیگر مؤرخان و قرائن و شواهد دیگر، ورود اهل بیت(علیهم السلام) را در بیستم صفر (اربعین حسینی) به کربلا بسیار بعید می‌داند و از شیخ مفید و شیخ طوسی نقل می‌کند که اهل بیت(علیهم السلام) روز بیستم صفر از شام به مدینه مراجعت کردند.

در روز اربعین (بیستم ماه صفر) زیارت امام حسین(علیه السلام) مستحب است و مورد تأکید قرار گرفته است.

در روایتی که «شیخ طوسی» از امام حسن عسکری(علیه السلام) نقل کرده، چنین آمده است: نشانه‌های مؤمن پنج چیز است: به جای آوردن پنجاه و یک رکعت نماز (17 رکعت نماز واجب و 34 رکعت نافله) و زیارت اربعین (امام حسین(علیه السلام)) و انگشتر را بر دست راست نهادن، و پیشانی را به هنگام سجده بر خاک گذاردن و بسم الله الرحمن الرحیم را در نماز بلند گفتن.

اشاره به این که از ویژگی‌های شیعیان اهل بیت(علیهم السلام) این پنج چیز است و انتخاب زیارت اربعین احتمالا به خاطر آن است که زیارت شهدای کربلا از روز اربعین آغاز شد و در این روز، در زمان ما آن چنان انبوهی از جمعیت عاشقان و دلدادگان امام حسین(علیه السلام) در کربلا جمع می‌شوند که در هیچ موقع از سال حتی عاشورا چنان جمعیت عظیمی دیده نمی‌شود.

زیارت اربعین به دو صورت نقل شده است:

زیارت اول: «شیخ طوسی» از «صفوان جمالی» روایت می‌کند که گفت: مولایم امام صادق(علیه السلام) در ارتباط با زیارت اربعین به من فرمود: هنگامی که روز، بالا آمد خطاب به امام حسین(علیه السلام) می‌گویی:

السلام علی ولیّ الله و حبیبه، السلام علی خلیل الله و نجیبه، سلام بر ولی خدا و دوست او سلام بر خلیل خدا و بنده نجیب او
السلام علی صفی الله و ائمه صغیره، السلام علی الحسین المظلوم الشهید، سلام بر بنده برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش سلام بر حسین مظلوم و شهید
السلام علی اسیر الکربیات، و قتل العترة،

سلام بر آن بزرگواری که به گرفتاری‌ها اسیر بود و کشته اشک روان گردید

اللهم اِنی اشتهد انة ولیک، و ائمه ولیک، و صفیک و ائمه صغیرک،

خدایا من براستی گواهی دهم که آن حضرت ولی (و نماینده) تو و فرزند ولی تو بود و برگزیده‌ات و فرزند برگزیده‌ات بود

الفائز بکرامتک، اکرمته بالشهادة، و حیوته بالسعادة، و اجبتیته بطیب الولاة،

که کامیاب شد به بزرگداشت تو، گرامیش کردی بوسیله شهادت و مخصوصش داشتی به سعادت و برگزیدی او را به پاکزادی

و جعلته سیدا من السادة، و قائدا من القادة، و ذائدا من الذاة،

و قرارش دادی یکی از آقایان (بزرگ) و از رهروان پیشرو و یکی از کسانی که از حق دفاع کردند

و اعطیته مواریت الانبیاء، و جعلته حجة علی خلقک من الاوصیاء،

و میراث‌های پیامبران را به او دادی و از اوصیایی که حجت تو بر خلقت هستند قرارش دادی

فاعدد فی الدعاء و منح النصح، و بذل مهجته فیک لیستقید عبادک من الجهالة، و حیرة الضلالة،

او نیز در دعوت مردم جای عذر و بهانه‌ای (برای کسی) نگذارد و بی دریغ خیرخواهی کرد و جان خود را در راه تو داد تا برهاند بندگان را از جهالت و نادانی و سرگردانی گمراهی

وقد توارز علیه من عزة الدنیا، و باع حظه بالازلل الأذنی، و شری آخرته بالثمن الاوکس،

و چنان شد که همدست شدند علیه آن حضرت کسانی که دنیا فریبشان داد و فروختند بهره (سعادت خود را) به بهای پست ناچیزی و بداد آخرتش را در مقابل بهایی بی مقدار

و تعطرس و تزدی فی هواه، و اسخطک و اسخط نبیک،

و بزرگی کردند و خود را در چاه هوا و هوس سرنگون کردند، و تو و پیامبرت را به خشم آوردند

و اطاع من عبادک اهل الشقاق و التفاق، و حمله الاوزار المستوجیبین النار،

و پیروی کردند از میان بندگان آنانی را که اهل دو دستی و نفاق بودند و کسانی را که بارهای سنگین گناه بدوش می‌کشیدند و بدین جهت مستوجب دوزخ گشته بودند

فجاهد هم فیک صابرا محتسبا، حتی سفیک فی طاعتک ذمه، و استبیح حریمه،

آن حضرت (که چنان دید) با شکیبایی و پاداش جویی با آنها جهاد کرد تا خونش در راه پیروی تو ریخت و حریم مقدسش شکسته شد

اللهم فالعنهم لعنا و بیلا، و عدبهم عذابا الیما،

خدایا آنان را لعنت کن به لعنتی وبال دار و عذابشان کن به عذابی دردناک

السلام علیک یا بن رسول الله، السلام علیک یا بن سید الاوصیاء،

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای فرزند آقای اوصیا

اشهد ا تک امین الله و ائمه امینه، عشت سعیدا، و مصیبت حمیدا، و میت فقیدا مظلوما شهیدا،

گواهی دهم که براستی تو امانت دار خدا و فرزند امانت دار اوبی سعادت مند زیستی و ستوده از دنیا رفتی و گم گشته و ستم دیده و شهید درگذشتی

و اشهد ان الله منجز ما وعدک، و مهلك من حدک، و معذب من قتلک،

و نیز گواهی دهم که خدا براستی وفا کند بدان وعده‌ای که به تو داده و به هلاکت رساند هر که را که دست از یاریت برداشت و عذاب کند کسی که تو را کشت

و اشهد ا تک و فیت بعهد الله، و جاهدت فی سبیله حتی اتیک الیقین،

و گواهم دهم که تو بخوبی وفا کردی به عهد خدا و جهاد کردی در راه او تا مرگت فرا رسيد
 فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَّتْ بِهِ،
 خدا لعنت کند کسی که تو را کشت و خدا لعنت کند کسی که به تو ستم کرد و خدا لعنت کند جریان کشتن و ستم تو را و بدان راضی بودند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ اتَى وَلِيًّا لِمَنْ وَالَاهُ، وَعَدُوًّا لِمَنْ عَادَاهُ، يَا بِي أَنتَ وَأُمِّي يَا بِنَّ رَسُولَ اللَّهِ،
 خدایا من تو را گواه می‌گیرم که من دوست دارم هر که او را دوست دارد و دشمنم با هر که او را دشمن دارد پدرم و مادرم بفدایت ای فرزند رسول خدا
 أَشْهَدُ أَتَكَ كُنْتُ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِيَّةِ، وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ،
 گواهی دهم که تو براستی نوری بودی در پشت پدرانی بلند مرتبه و رحم‌هایی پاکیزه
 لَمْ تَنْجَسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا، وَلَمْ تَلْبَسْكَ الْمَذَاهِمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا،
 که آلوده‌ات نکرد اوضاع زمان جاهلیت به آلودگی‌هایش و دربرت نکرد از لباس‌های چرکینش
 وَأَشْهَدُ أَتَكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ، وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ، وَمَعْقَلِ الْمُؤْمِنِينَ،
 و گواهی دهم که براستی تو از پایه‌های دین و ستون‌های محکم مسلمانان و پناهگاه مردمان با ایمان هستی
 وَأَشْهَدُ أَتَكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الرَّكِيُّ، الْهَادِي الْمَهْدِيُّ،
 و گواهی دهم که تو براستی پیشوای نیکوکار با تقوا و پسندیده و پاکیزه و راهنمای راه یافته‌ای
 وَأَشْهَدُ أَنْ الْأَيْمَةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى، وَأَعْلَامُ الْهُدَى، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى، وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا،
 و گواهی دهم که همانا امامان از فرزندان تو روح و حقیقت تقوا و نشانه‌های هدایت و رشته‌های محکم (حق و فضیلت) و حجت‌هایی بر مردم دنیا هستند
 وَأَشْهَدُ أَتَى بِكُمْ مُؤْمِنٌ، وَبِأَيَابِكُمْ مُوقِنٌ، بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي،
 و گواهی دهم که من به شما ایمان دارم و به بازگشتتان یقین دارم با قوانین دینم و عواقب کردارم
 وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلِيمٌ، وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ، وَنَصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ، حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ لَكُمْ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوُّكُمْ،
 و دلم تسلیم دل شماست و کارم پیرو کار شماست و یاریم برایتان آماده است تا آن که خدا در ظهورتان اجازه دهد پس با شمایم نه با دشمنان شما
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ، وَعَلَى أَزْوَاجِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ، وَشَاهِدِكُمْ وَعَائِيكُمْ، وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.
 درودهای خدا بر شما و بر روانهای شما و پیکرهایتان و حاضران و غایبان و آشکارتان و نهانتان آمین ای پروردگار جهانیان.
 آنگاه دو رکعت نماز می‌خوانی و دعا می‌کنی به آنچه خواهی.

زیارت دوم: مرحوم «علامه مجلسی» از «سید بن طاووس» نقل می‌کند که یکی از دوستان جابر بن عبدالله به نام عطا (عطیه) می‌گوید: روز بیستم ماه صفر با جابر بن عبدالله
 انصاری بودم، وقتی به «کربلا» رسیدیم در آب فرات غسل کرد و پیراهن پاک و تمیزی که با خود داشت پوشید و به من گفت: آیا از بوی خوش چیزی به همراه داری؟ گفتم: آری!
 قدری از آن بر سر و بدن پاشید و پا برهنه روانه شد، تا به مزار حضرت رسید، نزد سر مبارک امام حسین(علیه السلام) ایستاد و سه مرتبه الله اکبر گفت و افتاد و بی هوش شد.
 وقتی به هوش آمد شنیدم که گفت «السلامُ عَلَیْكُمْ یا آلَ الله...»